

BUCHHANDLUNG
ANTIQUARIAT
AUCTIONSINSTITUT

138, Linienstrasse (nahe bei der Friedrichsstrasse),

BERLIN, den 4. 5. 1873

Herr
Die

erhalten von R. L. PRAGER in Berlin auf Verlangen.

Nas. VII

417 Davidis elegia in stupens probo 7 2 15 6
Gutray litt. ^{franco} ~~unvergleichbar~~, da
Nachsagen nun fast nicht gefallend

ELEGIA

SCRIPTA AD EXIMIVM

D. Franciscum, I. V. Doctorem, ac Vica-
rium Ecclesie Albenſis in Transſylvania,
necnon Ecclesie Muſnarum, Dominum
& Mecœnatem ſuum ſemper colendum,
à Franciſco Davidis Coloſuarino.

Cui præpoſita eſt Epistoſa eiufdem ad in-
ſignem pietate & eruditione uirum,
Caſparum Peſthinum, Conſilia-
rium ac Protonotarium Locum
tenentis Regiæ Maieſtatis
in Vngaria.

1550

INSIGNI PIETATE ET DOCTRINA PRÆ-
dito uiro, Gaspari Pesthino, Consiliario ac Protonotario Lo-
cumtenentis Regiæ Maiestatis in Hungaria, S. D.

Cum sciam te, uir humanissime, inde ab initio semper fuisse
studiosum ueræ religionis & concordie Ecclesiarum in
Transsylvania, non dubito, quin nunc in tantis ærumnis Ecclesiæ
semper dolcas & ingemiscas. Etsi uero uides non esse humani
consilij auertere hæc tanta mala, tamen te consolariis exemplis,
quæ in sacris literis ostendunt Deo curæ semper fuisse Eccle-
siam. Et reuera ingentis misericordie Dei est, q. conseruantur
reliquie Ecclesiæ in his tantis ruinis imperiorum & politiarum.
Hic enim præbet suæ Ecclesiæ aliqua Halcyonia, ut in medijs tem-
pestatibus possit propagari uerbum Dei & Sacramenta recte
administrari. Ac profecto digni sunt ij, ut euitentur tanquam pe-
stes generis humani, qui hanc magnam & ineffabilem Dei bo-
nitatem non agnoscunt, nec Deum inuocant, nec petunt mitiga-
tionem harum calamitatum, sed putant omnia ista casu fieri.
Nos uero in Ecclesia scimus illud Salomonis uerum esse: Cor Re-
gis in manu Dei est. Hic enim reprimat furores & tyrannidem
Turcicam, ne penitus extirpentur reliquie Ecclesiarum. Decet
itaq. nos hanc summam bonitatem Dei admirari, & illi gratias
agere pro his tantis beneficijs, ne Deus propter nostram ingra-
titudinem uerbum suum a nobis auferat, detq. illud genti facienti
fructum suum.

Tu uero, uir humanissime, cum semper tua opera profueris
ijs, qui deuti sunt doctrinæ Ecclesiæ Dei, precor, ut & me unum
ex eorum numero agnoscas, ac mea studia, quantum in te est,
apud Mœcenatem meum promoucas.

Quod reliquum est, Precor Deum eternum, Patrem Domini
nostri Iesu Christi, qui factus est pro nobis in æt. nos meos ihs,
ut semper sibi colligat Ecclesiam in his regionibus,
quæ eum uere inuocet & celebret.

Franciscus Davidis Colosuarinus tibi additiß.

ELEGIA SCRIPTA AD EX-
mum D. Franciscum I. V. Doctorem, ac Vi-
carium Ecclesiæ Albensis in Transsylvania,
necnon Pastorem Ecclesiæ Musnarum,
Dominum & Mœcenatem suum sem-
per colendum.

Littera, quam cernis, gelidis aduenit ab oris,
Albis ubi niuei mœnia montis adit.
Illa tibi placidam fert uoce precante salutem,
Qua nihil in uita dulcius esse potest.
Non tibi dona damus gemmis auroq. referta,
Purpuræ nec Tyrio murice tincta uenit.
Ista dabunt latè qui subdita regna gubernant,
Regia queis magnas fors cumulauit opes.
Pectore nos humili Musarum sacra secuti,
Possumus ingenij munera sola dare.
Ah quoties uolui numeroso carmine facta,
Quæ geris ob patriam, ritè referre, tuam.
Sed mihi difficiles ueniunt in uota camanæ.
Destituit uires dexter Apollo meas.
Diuitis ingenij est præstantia facta uirorum
In numeros digno condita ferre sono.
At mihi nec blando Nasonis tincta lepore
Carmina castaliæ fonte bibuntur aquæ.
Nec mihi Mœonio fas est assurgere uersu,
Nec Latij grauitas alta Maronis inest.
Non gignit tales natura effœta Poëtas
Amplius, ad finem nam ruit illa suum.

A ij Illis

Illis tunc celebrandus eras preconibus, illos
Addictos decuit laudibus esse tuis.
Sed quoque pars laudis tenuē nō spernere Musam,
In tenui nostrum carmine munus erit.
Hoc quoque, crede, tuis debetur laudibus, Heros,
Hic certet uates, hic quoque tyro nouus.
Ingenio quantum ualeas, & fortibus ausis,
Vlla ne pro meritis Musa referre queat?
Quid faciam coeptis igitur tam gradibus impar?
Auxilium Clío num qua uocata feret?
Ecce uoco, fer opem, causas cursusque laborum
Musa refer, quos hunc constat adisse uirum.
Quis putet indignā rabiem procerumque furores
Materiam saeuis applicuisse malis.
Causa mali fuerat laudum tituliq; cupido,
His facibus feruent in noua bella Duces.
Hi Regem adduci terra uoluere Tuisca,
Hos patrium iuuat praeposuisse genus.
Heu quō perduxit miseros discordia ciues
Ista serens, passim dum furibunda ruit.
Quid non laudis amor regniq; insana cupido
Efficit? heu quanti causa doloris erant?
Nil adeo est firmum, quod non euertere possint,
Si modo per longas conualuere moras.
Ciuiibus optatam tandem patriaeque salutem
Hic tua dexteritas conspicienda tulit.
Teutonicum regem placasti bella minantem,
Foedera te passim constituyente minas.
Talía dum peragis subitō noua bella cientur,
Barbarus intrepido pectore miles adest.

Bellaq;

Bellaq; ut auertas precibus donisq; uocatus,
Mitteris ad Geticum Sauromatumq; Ducem.
Et tua quid uirtus fandoq; peritia rebus
Profuerit dubijs, exitus ipse probat.
Atq; utinam interea patriae dum iussa capeffis,
Verbaq; facundo candida ab ore fluunt,
Coram Nestoreis pauissem uocibus aures,
Has uellem numeris inseruisse meis.
Scilicet ut pluuijs atroq; & turbine uenti
Omnia luctantes uertere uasta uolunt.
Et nullae uires illis oblistere possunt,
Ni cedant radijs lucide Phæbe tuis.
Sic tua dum patriam certat defendere lingua,
Funestam potuit sola fugare luem.
Vel potius Deus & successus numinatantos,
O heros, coeptis attribuere tuis.
Ille pios coetus per mille pericula raptos
Impositos humeris ceu facit esse tuis.
Hos ut praesidio foueas tibi tanta ministrat
Robora, successus datq; referre bonos.
Ergo sicut ouem fido à pastore reduci
Conuenit, amissam quam uagus error agit,
Sic tibi commissos placida pietate tueris,
Possit ut ex illo nemo perire grege.
Iam quoque cū rabies populos noua concitet omnes,
Et multi passim bella nefanda parent,
Da requiem, da grata tuis solatia Christe,
Ut celebrent nomen laude perenne tuum.
Te moueāt gemitus quos pectore ducimus, imo,
In laudes petimus qui superesse tuas.

A iij Non secus.

Non secus ut quondam miseris tuus ille pepercit
Angelus, in causa qui gemuere pari.
Non opis est nostræ diram depellere pestem,
Assere uictori colla premenda iugo.
Tu quoque prospiciens tantos uir magne tumultus,
Fata scio poscis mitiget ista Deus.
Votaque pro patriæ uersans curasque salute,
Ingredieris factis pristina facta nouis.
Quare age perge decus patriæ, perge inclita fama,
Nomina cœlestes tollere adusque domos.
Et quos commisit tibi sors diuina clientes,
Præsidio felix perge fouere tuo,
Quos inter cuius studiis clementior adsis,
Me quoque conserues annumeresque precor.
Pro quibus officiis meritas tibi reddere grates
Cum nequeam, toto pectore gratus ero.
Pluribus oranti bonitas tua magna Patrone,
Obstitit, & tacitum spe iubet esse bona.
Adiuti te sæpe inopes sensere benignum,
Pauperibus semper ianua laxa tua est.
Denique te natum multorum credo saluti,
Sic agis officiis optima quæque tuis.
Tu potes ingentes fando componere causas,
Eloquio cedunt omnia uicta tuo.
Tu flagras idem casto pietatis amore,
Tu facis ut constet religionis honos.
An non eximium decus est aluisse ministros,
Qui doceant summi dogmata sancta Dei.
Nil adeo magnum est, quo non præstantior iste
Cultus erit, modo sis in statione tenax.

Sunt

Sunt mihi præterea laudis præconia multa,
Quæ de te merito nostra Thaleia canat.
Sed tenues rerum succumbunt pondere uires,
Materia hæc uenæ est uberioris opus.
Iamque meus cum sole calor perit atque sacratas
Aônidum sedes spiritus ille fugit.
Ergo ego commendans tibi me, uir magne, clietem,
Iam præcor, ut uiuas in mea uota diu.
Te Pater omnipotens tantis uirtutibus auctum
Seruet in hoc cursu præsidioque tegat.
Florentemque opibus faciat studioque iuuandi,
Auxiliatrices semper habere manus.

FINIS.

